

De islandfke Oppbeholdsbetjente bruge nemlig uden usforvarlige Regnskabsføring, at sammenblende flere Aars Restancer, og i Betænkningen anføres med Navne forskjellige islandfke Embedsmænd, som ere blevne renoverede fra deres Bestillinger, fordi de ikke kunde eller vilde aflægge behørigt Regnskab, hvorhos der endvidere nævnes Andre, om hvilket det Samme forventes at ville blive Tilfældet. Dette forekommer Udvalget at være et Punkt, der bør fremhæves, og det har meent, at en Dmtale deraf vilde være en yderligere Spore til, at Ministeriet anvendte sin Kraft paa at faae Islands Regnskabsvæsen i Orden, samt til at faae Statsrevisionen til at vedblive at have noie Indseende dermed. — Der er et andet Forhold i Bilandene, som Udvalget har troet at burde fremhæve i Betænkningen, nemlig Bestyrelsen af den grønlandfke Handel. Statsrevisionen oplyser saaledes, at den grønlandfke Handel for en Deel har ophørt med at anskaffe sine Varer ved Licitation, medens de forhen bleve anskaffede paa denne Maade; men dette er efter en almindelig oeconomic Betragtning et Tilbageffridt. Det synes ellers for Tiden at være almindelig antaget, at Anskaffelsen af Forbrugsgegenstande i større Qvantiteter til det Offentlige bør skee ved Licitation, især naar det er mere almindelige Artikler. Saaledes har til Exempel Brød for været anskaffet ved Licitation; men efter Statsrevisionens Dplysning kjøber den grønlandfke Handel nu aarlig Brød underhaanden for henved 7,000 Rd. Egeledes synes Smør at være en Artikel, som egnede sig fortræffelig til Licitation, og den eneste Grund, Handelen har kunnet anføre derimod, er den, at det skal forsendes i hermetisk tillukkede Daaser; men dersom Handelen opgav, hvorledes den vilde have Forsendelsesmaaden, vilde den ganske sikkert ogsaa kunne faae denne Vare ved Licitation i et saa godt Smørland som Danmark. Der er endnu en tredje Artikel, som man før anskaffede ved Licitation, men som man nu har begyndt at anskaffe underhaanden, og det ikke blot for eet Aar, men endog for et Tidrum af 5 Aar; det er Bødkerarbejde, hvoraf der anskaffes for en Sum af omtrent 42,000 Rd. Det forekommer Udvalget, at en saadan Administration gaaer ud

over den Administrationsret, der tilkommer Handelen og Ministeriet, og der vilde ganske vist være Opfordring til at gjøre Bevægelse herom, dersom man ikke turde vente, at Ministeriet vilde komme tilbage fra denne Fremgangsmaade. En anden Særegenhed ved den grønlandfke Administration er den, at Handelen kjøber sit Krudt gennem Commissionairer istedetfor at kjøbe det af Krudtværket, hvorved der vilde spares 11 Procent. I og for sig er denne Post ubetydelig, da der kun kjøbes Krudt for 1,600 Rd., men det er betegnende, at Statsrevisionen finder denne Dplysning i et heelt andet Regnskab, idet den nemlig først ved at gjennemgaae Krudtværkets Regnskab under Krigsministeriet seer, at den grønlandfke Handel kjøber sit Krudt ikke af Statens Krudtværk, men gennem Commissionairer. Det vilde være ønskelig, om den ærede Indrengsminister særlig vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa den Maade, hvorpaa Handelens Gjenstande anskaffes. — Dernæst er der et Punkt i Statsrevisionens Betænkning, som tidligere har været for, nemlig Spørgsmaalet om Indbetalingen til Livrenteanstalten af Præmier af tvungne Indflud, navnlig saadanne Præmier, som indeholdes gennem Finantshovedkassen. Der er derom ført en større Correspondance mellem Statsrevisionen og Ministeriet, og Udvalget har troet at burde udtale den samme Mening, som tidligere er kommen frem, at det var naturligt, at disse Præmier bleve indbetalte fra Finantsskassen paa deres Forsaldsdag; thi, naar det skeer, følges der med Hensyn til disse tvungne Præmier den samme Regel, som der følges med Hensyn til private Præmier. — Hertil skal jeg indskrænke mig.

Winther: Der er kun et enkelt Punkt under denne Sag, som jeg vil tillade mig at omtale med et Par Ord i Anledning af den Opsigt, det har gjort i Landet; det er nemlig Indstillingen om Bærstets Brugsregnskab under Marineministeriet. Den ærede Didsfører bemærkede, at den Uoverensstemmelse, der fra Begyndelsen af syntes saa betydelig, idet den da antoges for at være ca. 50,000 Rd., medens den senere antoges at være omtrent 38,000 Rd., efter de Underjøgelses, som ere